

Gamlamannaskrøgg . . .

revur — í stuttum sagt, Kosmo frændi var hugtakandi.

Einasti maðurin sum ikki var hugtikin av Kosmo, var Silas.

— Nú hefur tú sveima um knøttin í allar ættir, Kosmo, hevði hann fyrri at siga, — men einki petti hefur tú avrikað.

— Havi eg ikki, ha? Eg havi ferðast um hálvan knøttin, Silas, meðan tú hýkur her og veltur epli.

— Jú, satt er tað, Kosmo, so er. Men vit hava ikki annað prógv við enn tað sum tú skrøggar fyrri okkum. Okkara vegna kundi tú fyrri alt tað einsvæl havt buð í einhvørrari matsolu í grannabygdini Brighton í allan vetur.

— Silas, segði Kosmo, eg kundi sagt tær frá søgum úr øllum støðum um hiðani og lúkst til Adelaide og tær so mærgjaðar at tú hevði verið bæði grønur og gulur á snáðini. Støðum sum . . .

— Ja, loys bara frá posanum. Tað forðar tær eingin.

SOSIALURIN

NR. 17

23. APRÍL 1955

28. ÁR.

— Lurta nú. Eg skal nevna eitt tilbrigdi av so mongum. Í Assýríu er ein oyðimørk sum eingin nakrantíð hefur ferðast um enn, og tað er so langt tvørtur um hana at tað man taka manni trý ár at ríða tað á kamel. Eina ferð . . .

Hevur tú ferðast yvir um hesa oyðimørk?

— Nei, men . . .

— Hvussu fjandin veitst tú tá, hvussu langa tíð tað tekur?

— Jú, tað er . . .

— Har sært tú, segði Silas. Hvat segði eg. Tú hefur hoyrt sagt frá hesum, Kosmo, tú hefur hoyrt sagt frá øllum fjandanum og tú hefur ferðast nógv staðir, men tú hefur ikki avrikað nakað til nyttu sjálvur. Sig tú mær heldur okkurt um konufólk.

Framhald

nógvir av fólkafløkssambandinum, men ávøksturin av hesum politikki hefur verið syndarliga vánaligur, so at hvønn annan politikkk teir høvdu havt valt, so høvdu teir ikki staðið aftarlagai í mangar mátar enn teir standa í dag. Kr. Djurhuus, lögmaður, ið fyrri ikki so langari tíð síðan stóð á politiskum fundi við floymandi rødd yvirfyri sínum veljarum í Hvalbiar bygd og segði hvussu vøkur ið bygdin lá, og at her var eitt fólk sum arbeiddi. Men tað, at bygdin er vøkur, er frá skaparans hondum — og ikki av Kr. Djurhuus' ávum. — Litið man hann tonkja um sínar veljarar. Annað krevja veljararnir at liva av enn froylandi orð av einum og øðrum slag á einum politiskum fundi. Teir, ið hava umdødað ta stóru veljarafjøld í Hvalba skulu vita, at vit liva í 1955 og ikki í Gabelstíðini.

D. J. Sørensen.

Stríðið í Klakksvík . . .

Framhald av 1 síðu

als onga ábyrgd frá tí! Tað einasta, ið sigast kann, er, at teir 14 tingmenninir, sum gjørdur hesa váðilligu samtykt, um gjøngir kanska uttan at hava hylling á, hvussu víðgongd, hon kundi verða gjørd, nú eisini hava tikið á seg eina tunga ábyrgd, um málið ikki skuldi kunnað verðið loyst á friðarligan hátt, hvat vit enn vóna, at tað verður.

Hvussu verður móttøkan í Klakksvík?

So er spurningurin: Hvussu verður móttøkan, hetta mannsterka politíð fer í Klakksvík? Og hvussu ætlar politíð at fara fram, um tað skuldi hent, at Klakksvíkingar ikki geva seg undir?

Ja, tað er ikki gott at siga. Ein kann einans vóna, at har ikki kemur til stríð.

Og vit vilja enn einaferð ráða til, at samráðingar verða royndar, áðrenn nakað sum helst annað verður gjørt. Høvdu tingmenn havt tikið ta stöðu, at samráðingar áttu at fara fram, áðrenn hugsað var um at gjørt nakað annað, so hevði stöðan kanska ikki sæð so hættislig út í dag.

Vit settu í gjár fram nakrar spurningar fyrri politimeistarar vegna tey donsku javnaðarbløðini, ið hava biðið okkum sent sær tíðindi viðv. hesum máli. Vit loyva okkum her at endurtaka nakað av tí hann segði.

Vit spurdu hann m. a., hvussu hann ætlaði at fara fram, tá teir donsku politimenninir vóru komnir til landið.

Hann svaraði:

»Man vil gennæmføre udsættelsen af læge Halvorsen. De pågældende, der foretager sig noget ulovligt i denne sag, vil blive draget til ansvar«.

Og tá vit spurdu hann, hvat

hann vildi gera, um politíð motti móttøðu, svaraði hann:

»For så vidt der ikke foreligger andre instrukser, så må man jo bryde al modstand«.

So álvarsom er stöðan nú!

Nú í síðstu løtu eigur at verða gjørd ein roynd at fáa samráðingar í lag, so ein loysn kann fáast, um tað á nakran hátt er gjørligt.

ÚR HVALBA

Triðja páskadag tann 12. í h. kom »Smiril« inn á Hvalba men fekk ikki bryggjusamband, tí tað var nakað av vestanvindi, og hann mátti sostatt bliva liggjandi í ein heilan tíma og biða við eini fjøld av ferðafólki, sum nakað nógv skuldi í land í Hvalba og restin norðureftir — og síðan ein riðil av ferðafólki, sum skuldi umborð. Av hesum ferðafólki, sum skuldi umborð var onkur fremmandur — hvat mundi hann tonkja, at so ússaligt skal vera í Hvalba nú á døgum — at noyðast at bliva fluttur umborð á ferðaskip í einum árabáti. Onkur var hann, ið mátti liggja eftir henda dag, tí hann ikki hætti sær at fara umborð í árabátinum. Bæði Hvalbingar og eisini fremmandar fólk kunnu spyrja, hvør ið hefur skuldina í hesum, at Hvalbingar ikki fyrri langt síðan hava fingið eina meira tíðarhóskandi bryggju, enn hesa ið er.

At sóknarstýrið hefur eina skuld í hesum kann væl vera — og helst teir, ið sótu alla gulltíðina — men Føroya lögting skal heldur ikki sleppa óskalað undan síni stóru ábyrgd og skuld fyrri tað, at so litið er gjørt í Hvalba, bæði á ein og annan hátt. Hvalba kundi tað sama átt eina tíðarhóskandi bryggju, sum aðrar bygdir, ið kunna metast javnt við hana í stødd.

I Hvalba hava sanniliga verið

Mys og menn:

— einaferð enn!

Aftur í kvøld verður sjónleikurin Mys og menn sýndur í Sjónleikarhúsinum. Sum lýsingin sigur frá, so verður tað síðsta ferðin. Men tað man vera heilt einastandandi, at ein sjónleikur verður sýndur heilar 10 ferðir fyrri stúgvandi fullum húsum í Havn.

Hesar reglur skrivi eg eina mest fyrri at taka undir við frá Kirstinu í Stórustovu. Hon hevði um dagirnar ein greinastubba í Dimmal, har hon rósti leikarunum men hevði at áskoðarunum, ið ikki dugdu at síggja álvarað, ið er undirtónin undir øllum leikinum — men sótu og flentu sjálvt at teim mest álvarsomu hendingunum.

Eg má siga fyrri meg. Áskoðararnir — ein partur av teim — tiggjaði sær soleiðis, at tað var mær ógjørligt at fáa tað burtur úr leikinum, sum eg átti at fingið, so væl sum leikurin varð framfördur. Og hetta harmar meg. Eg skal einki siga til, at fólk stuttleikaðu sær yvir Lenna í fyrsta parti, áðrenn tey til fullnar skiltu, hvørjar mannalagnur, sýndar vórðu; men at tey ikki kundu sýna nakað av álvara í teim síðstu so lagnutungu partunum — tað var harmiligt.

Her skal tó sigast, at soleiðis var ikki øll kvøldini. Eini tvey kvøld tuktust allir áskoðararnir at vera so búgvnir at teir skiltu leikin. Fyri sjónleikarar er einki so niðurbrotandi, sum tá teir mækja at áskoðararnir ikki skilja teir og tann leik, teir sýna.

Havnarmaður.

Fiskanes fór út úr Grimsby í morgun kl. 7 og kann væntast at verða á Havnini mánadagin seinna-partin. Báturin er merktur TN 50.

FLAGGDAGURIN. Mánadagin 25. í h., verður skrudgonga byrjað frá Vágshotni. Øll skótalíðini og Havnar hornorkestur luttaka í hesi skrudgongu. Aftaná ein lítlan støð verður fundur á tinghúsvøllinum, har M. Johannesen, háskúlastjóri og H. v. Høgadalsá, lögtingsmaður, tala.

Brútleyp. Í dag giftast í Havn frk. Kata Róin úr Fuglafirði og Asbjørn Olsen, úr Havn.

SKEMT

Skiparin og maskinmeistarin á einum dampara komu at træstast um, hvort teirra hevði hitt torforara arbeiddi at útina. Teir samdust um at býta um pláss. — Skiparin fór niður í maskinrúmið og maskinmeistarin upp á brúnna. Eina løtu seinni kemur skiparin við sveitabrot upp á brúnna og sigur við maskinmeistarin:

— Tað er ógjørligt at fáa fulla ferð á maskinuna!

— Tað ger einki, svaraði maskinmeistarin; vit sigldu á land fyrri einari løtu síðan.

Sálin er tað einasta, ein kann selja, og so kortini hava hana sjálvur. Tað eru tí so mong, sum selja sálinu.

Lærarinnan var í ringum hýri, og hetta orsakaði, at næmingarnir fingur av at vita. Tá ið hon hevði deilt eina lotu, reisti ein drongur seg og heit fyrri: — Vit hava eina kúgv heima, sum eitur „frøken“, eisini hon er so fólkaalskin.

— Hvussu ofta hava tygum verið gift, fra Holm?

— Tað er næstan skomm at siga frá!

— Tvað, á okkara døgum — í atomaldrinum.

„Tað er júst tað, eg havi bara verið gift einaferð!“

Tórshavnar kommunuskúli

Foreldur ella verjar, sum ætla at lata børn í kommunuskúlan í komandi skúlaári, skulu melda tey inn í skúlan **týsdagin hin 26. apríl í kommunuskúlanum millum kl. 3 og 5.**

Eisini børn úr øðrum skúlum, sum í komandi skúlaári ætla sær at ganga í kommunuskúlan eiga at siga frá um somu tíð og á sama stað.

Børnini eiga at hava koppaseðil við.

Tórshavn, hin 20. apríl 1955.

Z. Sørensen.

Timbursmíð.

Tað er altið best at lata fakútdannaðar meistarar útføra arbeiddi tí tað verður best og bilgast.

Eg átakið mær at gera fyrsta flokks trappusmíð — gamlar trappur kunnu eisini »moderniserast«.

Annars alt annað timbursmíð. Snúgvíð tygum til

JAKUP FUGLØ
timburmeistara Klakksvík.

Tórshavnar
líkistugoymsla
hevur telefon nr. 2206.
Ymiskir prisir.
JACOB C. JOENSEN